

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 13. Sedes Constantinopolitana vacans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.

A. C. 1212.

to. II. Conc.

p. 50.

Mense Novembri eodem anno millesimo ducentesimo duodecimo Simon Comes Montfortius, omnibus Episcopis ac viris nobilibus illius provinciae ditionisque suae Apamias convocatis, Comitia celebrare, & leges edere constituit, quibus consuleretur Religioni, pax reduceretur, & corrupti mores emenderentur. Quippe jam diu Regio illa latrociniis infestabatur, potentioribus inferiores opprimentibus. Cupiebat ergo Comes Optimatibus limites ponere, quibus eorum potestas coerceretur. Nobiles suis censibus contenti viverent, plebs sub eorum praesidio suis quiete frueretur, & exactionibus continuis ad extremam egestatem non redigeretur. Ad condendas has constitutiones Mandatarum duodecim delecti sunt, Episcopi duo, Tolosanus & Consuranensis, Templarius unus, unusque Hospitalarius, viri Equestris Ordinis Franci quatuor, indigenae quatuor, nempe Equestris duo, ac duo cives. Quae deinde Statuta seu Consuetudines conscriptas, & omnium Episcoporum praesentium annulo munitas, Comes cum omnibus Vassallis suis servaturum se, juravit.

§. XIII.

Innoc. XIV.

ep. 97.

Sedes Constantinopolitana vacans.

Thoma Morosino Patriarcha Latino

Con:

Constantinopolitano, mense Junio, an- Sæcul. XIII.
no millesimo ducentesimo undecimo, A.C. 1212.

Thessalonicæ fatis functo, præstituta ad eligendum successorem die, Veneti Archiepiscopalem Dignitatem in Gente sua in perpetuum conservaturi, haud sane pauci & armati Ecclesiam sanctæ Sophiæ intrant, Sedes Canonicorum prope Altare proterve occupant, magno clamore denunciantes, eos morte vel membrorum amissione pœnas duros esse, qui Venetum eligi prohiberent. Tum Capitulares, utpote Veneti, Decanum suum eligunt; at aliarum Congregationum Constantinopoli Præpositi viros tres nominarunt, nempe Sicardum Episcopum Cremonensem, in Oriente tunc commorantem, Petrum Cardinalem S. Marcelli, & Magistrum Robertum *de Curson*, Canonicum Parisiensem, postea Cardinalem, atque a Papa petierunt; ipse ex tribus unum deligeret, Patriarcham Constantinopolitanum futurum.

Postquam utriusque Partis Mandatarii Romam pervenerunt, Papa, causa rite cognita, tam Electione Capituli quam aliorum Postulatione rejecta, iussit eos conjunctis suffragiis virum idoneum defuncto Patriarchæ Canonice subrogare, quod nisi facerent, se ipsum Ecclesiæ Constantinopolitanæ Patriarcham daturum esse. Hæc Epistola die quinta

Sæcul. XIII. quinta Augusti anno millesimo ducentesimo undecimo scripta.

15. ep. 156.

Cum Canonici S. Sophiæ, & alii, qui aliquam juris partem in eligendo Patriarcha sibi esse affirmabant, ut Pape mandatis obsequerentur, collecti fuissent, Præsulem electuri, iterum in partes itum, his Archiepiscopo Heracleensibus aliis Parocho S. Pauli Venetiis, faventibus. Archiepiscopum Henricus Imperator tuebatur, amicum defuncti Patriarchæ, qui Henricum Testamenti sui capita exequi rogaverat. At Archiepiscopum multi accusabant; necessaria scientia esse destitutum. Eum, cum adhuc esset Monachus, filium genuisse ex pellice, ac eundem non alio consilio tunc Constantinopolim venisse, quam ut Patriarchatum ambiret. Parocho S. Pauli suffragabatur Petrus Zani, Dux Venetorum, sed objiciebant aliqui; Subdiaconum tantum esse, & nuper ob hanc ipsam causam, ut ad Dignitatem Patriarchalem eligibilis fieret, ordinatum. Ceterum etiam hunc Parochum non extra urbem Constantinopolitanam modo, sed totum Imperium, degere. Præterea de numero Eligentium vehementer disputabatur. Ergo secundo Romam nuncios mittuntur, cumque Pars utraque Pontifici causæ suæ argumenta exposuisset, illi nec ista nec illa satis firma existimans, nego-

negotium dirimendum commisit Maxi-
mo, Notario suo, proxime Constantino-
polim profecturo. Hæc ex Epistola Si-
gnii die decima octava Augusti anno mil-
lesimo ducentesimo duodecimo data co-
gnoscimus. Quia vero nullus Sacrae
Sedis, ab obitu Cardinalis S. Susannæ,
Legatus in Romania versabatur, Papa
potestatem illam interim Maximo de-
mandavit, dum alium Legatum mitte-
ret. Jussit quoque eum in itinere, Con-
stantinopolim suscepto, Venetias diver-
tere, ibique in merita utriusque electi
inquirere; ambo enim in illa urbe nati,
& longo tempore versati fuerant. Sed
negotium istud ante elapsam triennium
componi non potuit, & profecto, quis
tam acerba inter Latinos jurgia, ad Græ-
cos a Schismate revocandos, viam præ-
clusisse non videat?

§. XIV.

Profectio infantum.

Sub idem tempus plurimi infantes ex
tota Francia Germanique ex urbi-
bus & pagis confluerunt Crucigeri, ma-
gno impetu in Terram sanctam migra-
turi. Sed nec Ducem habebant, nec in-
ter tanta consilium suppetebat. Inter-
rogantibus, quo ruerent, respondebant;
se Dei jussu monitos Hierosolymam pe-
regrinari. Multi, a parentibus inclusi,
inven-

Sæcul. XIII.

A. C. 1212.

Alber. Stad. 1212. Chron. Godefr. eod.